

[<< Επιστροφή](#)

Απόφαση **608 / 2011** (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 608/2011

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Σπυριδωνα Ζιάκα, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, Γεωργία Λαλούση, Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Δημητρούλα Υφαντή και Βασίλειο Λαμπρόπουλο, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 4 Φεβρουαρίου 2011, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον Σταύρο Σπυρόπουλο Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ν. Β. του Κ., 2) Λ. Μ. (L. B.) του Σ., κατοίκων ..., οι οποίοι δεν εμφανίστηκαν στο ακροατήριο ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο, 3) Δ. Κ. του Α., κατοίκου ..., 4) Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' βαθμού με την επωνυμία "Δήμος Φιλοθέης-Ψυχικού", που εδρεύει στο Ψυχικό Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χρήστο Βαρβαρίγο και κατέθεσαν προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 14/2/2005 αγωγή των υπό στοιχεία 1 και 2 ήδη αναιρεσιβλήτων, την από 3/3/2005 αυτοτελή παρέμβαση των υπό στοιχεία 3 και 4 ήδη αναιρεσιβλήτων και την από 21/4/2005 αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 4223/2005 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 6569/2007 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσείον με την από 20/9/2010 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Βασίλειος Λαμπρόπουλος ανέγνωσε την από 26/1/2011 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή του μοναδικού λόγου της από 20.9.2010 αίτησης του Ελληνικού Δημοσίου για αναίρεση της υπ' αριθμ. 6569/2007 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

Ο πληρεξούσιος των παραστάντων αναιρεσιβλήτων ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 576 παρ. 2 ΚΠολΔ αν ο αντίδικος εκείνου που επίσπευσε τη συζήτηση της αίτησης αναίρεσης, δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί, αλλά δεν λάβει μέρος σ'αυτήν με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπεγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και

εμπρόθεσμα και σε καταφατική περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία του. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης του δικαστηρίου τούτου, ο πρώτος και η δεύτερη εκ των αναιρεσιβλήτων, Ν. Β. και Λ. Μ., αντίστοιχα, δεν εμφανίστηκαν κατά την αναφερόμενη στην αρχή της απόφασης αυτής συνεδρίαση, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο. Όπως προκύπτει δε από τις υπ' αριθ. 674δ, 675δ/27.10.2010 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Κ. Χ., τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται το αναιρεσείον Ελληνικό Δημόσιο, που επισπεύδει τη συζήτηση, ακριβή αντίγραφα της κρινομένης αίτησης αναίρεσης, με την κάτωθι αυτών πράξη ορισμού δικασίμου για τη συνεδρίαση της 4.2.2011, καθώς και κλήση προς συζήτηση κατ' αυτήν επιδόθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα στους ως άνω αναιρεσιβλήτους. Αυτοί όμως δεν εμφανίστηκαν και δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο, ούτε με δήλωση κατά το άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ κατά την προαναφερόμενη δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο. Επομένως, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση της ως άνω αίτησης αναίρεσης παρά την απουσία των ανωτέρω αναιρεσιβλήτων. Σημειωτέον ότι νομίμως παρίσταται και συνεχίζει τη δίκη για λογαριασμό του τετάρτου αναιρεσιβλήτου Δήμου Φιλοθέης ο Δήμος Φιλοθέης - Ψυχικού σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 283 παρ. 1 του Ν.3852/2010 (Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - πρόγραμμα Καλλικράτης). Κατά το άρθρο 1367 παρ. 1, 2 ΑΚ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του Ν.1250/1982, ο γάμος τελείται είτε με τη σύγχρονη δήλωση των μελλονύμφων ότι συμφωνούν σ' αυτόν (πολιτικός γάμος), είτε με ιερολογία από ιερέα της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας ή από λειτουργό άλλου δόγματος ή θρησκευματος στην Ελλάδα. Η δήλωση στην περίπτωση του πολιτικού γάμου, γίνεται δημόσια κατά πανηγυρικό τρόπο ενώπιον δύο μαρτύρων, προς το Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας του τόπου όπου τελείται ο γάμος ή προς τον νόμιμο αναπληρωτή τους, που είναι υποχρεωμένοι να συντάξουν αμέσως σχετική πράξη. Εξ άλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1, 2 του Ν.2106/1992 "Κύρωση Προξενικής Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αλβανίας" ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα 1) να τηρεί μητρώα των γάμων, γεννήσεων και θανάτων των υπηκόων του Κράτους αποστολής και να δέχεται δηλώσεις και αιτήσεις σχετικά με την προσωπική κατάσταση των υπηκόων αυτών και 2) να τελεί γάμους με την προϋπόθεση οι σύζυγοι να είναι υπήκοοι του Κράτους αποστολής, χωρίς ο ένας ή ο άλλος να είναι συγχρόνως υπήκοος του Κράτους διαμονής (περίπτωση διπλής ιθαγένειας). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 29 του Ν.44/1976 "Περί ληξιαρχικών πράξεων", προκύπτει ότι οι ληξιαρχοί υποχρεούνται να καταχωρούν τους γάμους που δηλώνονται σ' αυτούς χωρίς να έχουν την δυνατότητα να ελέγχουν το κύρος αυτών εκτός αν είναι ανυπόστατοι. Ανυπόστατος δε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1372 παρ. 2 ΑΚ, είναι ο γάμος που έγινε χωρίς να τηρηθεί καθόλου ένας από τους τύπους που προβλέπονται στο άρθρο 1367 ΑΚ. Έτσι, ανυπόστατος, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, είναι ο γάμος που όταν λείπει εντελώς κάποιο ουσιώδες στοιχείο του "πραγματικού" του, δηλαδή κάποιο από τα στοιχεία της συστατικής του πράξης που είναι η συμφωνία των μελλονύμφων και ο συστατικός τύπος του γάμου. Έλλειψη δε συστατικού τύπου υπάρχει όταν ο γάμος έχει γίνει από εντελώς αναρμόδιο ολικά όργανο. Από τα ανωτέρω παρέπεται ότι ο γάμος μεταξύ Έλληνα και Αλβανού υπηκόου που τελείται από Αλβανό Πρόξενο στην Ελλάδα, είναι σύμφωνα με το εφαρμοζόμενο στην περίπτωση αυτή κατά το άρθρο 13 παρ. 1 ΑΚ Ελληνικό δίκαιο, ανυπόστατος, αφού ο εν λόγω Πρόξενος είναι εντελώς αναρμόδιος να τελεί τέτοιους γάμους, σύμφωνα με την προαναφερθείσα Προξενική Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αλβανίας. Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση το Εφετείο δέχθηκε τα εξής: Ο πρώτος εκ των αναιρεσιβλήτων Ν. Β., Έλληνας υπήκοος, κι η δεύτερη αναιρεσιβλήτη Λ. Μ., Αλβανίδα υπήκοος, ετέλεσαν στις 18.11.2004 πολιτικό γάμο στην Αλβανική Πρεσβεία στην Αθήνα. Μετά την τέλεση του γάμου εκδόθηκε το υπ' αριθ. πρωτ. 18029/2004 πιστοποιητικό γάμου της Πρεσβείας της Δημοκρατίας της Αλβανίας στην Αθήνα, το οποίο οι δύο πρώτοι αναιρεσιβλήτοι προσκόμισαν, σε

επίσημη μετάφραση από το αρμόδιο τμήμα του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδος, στη ληξιαρχο του πρώην Δήμου Φιλοθέης Δ. Κ. (τρίτη αναιρεσίβλητη) προκειμένου να καταχωρήσει το γάμο τους στα οικεία ληξιαρχικά βιβλία γάμου και να συνταχθεί η σχετική ληξιαρχική πράξη γάμου. Η τελευταία όμως αρνήθηκε να προβεί στη σύνταξη της σχετικής ληξιαρχικής πράξης. Μετά ταύτα, οι δύο πρώτοι απολειπόμενοι αναιρεσίβλητοι με την από 14.2.2005 αίτηση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας) ζήτησαν να βεβαιωθεί ότι ο γάμος τους που έγινε στο Αλβανικό Προξενείο της Αθήνας, στις 18.11.2004, είναι έγκυρος και ότι κακώς η ως άνω ληξιαρχος αρνήθηκε να συντάξει την οικεία ληξιαρχική πράξη. Το δικαστήριο, μετά την άσκηση και συνεκδίκηση παρεμβάσεων του Δήμου Φιλοθέης, της ανωτέρω ληξιαρχου αλλά και του νυν αναιρεσειόντος Ελληνικού Δημοσίου, έκρινε ότι ο γάμος των ως άνω δύο πρώτων απολιπομένων αναιρεσιβλήτων δεν είναι ανυπόστατος αλλά έγκυρος και διέταξε την ως άνω ληξιαρχο να συντάξει τη σχετική ληξιαρχική πράξη και να καταχωρήσει αυτή στα οικεία ληξιαρχικά βιβλία. Κατά της απόφασης αυτής οι ως άνω παρεμβαίνοντες άσκησαν εφέσεις και το Εφετείο, δικάζοντας κι αυτό κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρ. 739 επ. ΚΠολΔ) και με τις ανωτέρω παραδοχές δέχθηκε ότι η ενώπιον του Προξένου της Αλβανίας δήλωση βουλήσεως δύο μελλονύμφων, Ελληνικής και Αλβανικής υπηκοότητας, αντίστοιχα, επέφερε έννομα αποτελέσματα και ότι ο γάμος των δύο πρώτων αναιρεσιβλήτων δεν είναι ανυπόστατος αλλά έγκυρος, απορρίπτοντας τους σχετικούς λόγους έφεσης. Με την κρίση του αυτή το Εφετείο παρεβίασε με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή τις ως άνω διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου και υπέπεσε στην πλημμέλεια από τον αριθ. 1 περ. α του άρθρου 559 ΚΠολΔ. Επομένως ο μοναδικός λόγος αναίρεσης του Ελληνικού Δημοσίου πρέπει να γίνει δεκτός, ως βάσιμος, αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και παραπεμφθεί η υπόθεση για περαιτέρω εκδίκηση στο ίδιο δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους δικαστές (άρθρ. 580 παρ. 3 ΚΠολΔ). Τέλος, συνεπεία άσκησης ενδίκου μέσου και τη διεξαγωγή της δίκης με αντιδικία, πρέπει να καταδικαστούν οι αναιρεσίβλητοι, λόγω της ήττας τους, στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσειόντος (άρθρ. 741, 183 ΚΠολΔ), μειωμένα όμως σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 του Ν.3693/1957, όπως η παράγραφος αυτής ισχύει μετά την υπ'αριθ. 134423/8.12.1992 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ τεύχος Β 11/20.1.1993), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ. 12 του Ν.1738/1987, σύμφωνα με το διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ'αριθ. 6569/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών.

Παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκηση στο ίδιο δικαστήριο με σύνθεση από άλλους δικαστές.

Καταδικάζει τους αναιρεσιβλήτους στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσειόντος τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 25 Φεβρουαρίου 2011.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στις 15 Απριλίου 2011.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[<< Επιστροφή](#)